

(Avtor: neznan)

Štiri sveče

Štiri sveče so gorele in se použivale.

Prostor je bil tako miren, da je bilo moč slišati njihov pogovor:

Prva sveča je govorila: "Jaz sem mir, toda ljudje me ne morejo ohranjati. Ne preostane mi drugega, kot da ugasnem."

Tako se je zgodilo, sveča je počasi povsem ugasnila.

Druga sveča je govorila:

"Jaz sem vera, a na žalost ničemur ne služim. Ljudje o meni nočejo slišati, zato ne vidim razloga, da sem prižgana."

Takoj, ko je nehala govoriti, je nanjo nekaj pihnilo, in se je ugasnila.

Spregovorila je tretja sveča:

"Jaz sem ljubezen, a nimam moči, da bi ostala prižgana. Ljudje me ne upoštevajo in ne razumejo, kako sem pomembna. Sovražijo celo tiste, ki jih najbolj ljubijo: svoje domače."

Ko je to izrekla, je njen plamen ugasnil.

Nenadoma je v sobo stopil deček in opazil tri ugasnjene sveče. Prestrašen je dejal: "Kaj vendar delate?! Gorite, mene je strah noči!"

Ko je v joku govoril te besede, je četrta sveča ganjena dejala:

"Ne boj se, ne jokaj! Dokler bom gorela jaz, bomo lahko vedno prižigali one tri sveče. Moje ime je upanje."